

jeg opfordre de ærede Forslagsstillere til at indføre adskillige Forbedringer deri. Jeg maa, som sagt, fraraade, at man vedtager disse to Lovforslag, thi Kærnen deri er vi fra Venstres Side bestemt imod.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson saa skulde motivere, hvorfor det var nødvendigt nu at ekspropriere, udtalte han bl. a., at Prisen paa Jord stadig var stigende, og nævnte, at Salgssummerne for den nøgne Jord i denne Tid antagelig vil andrage ca. 10 000 Kr. pr. Tønde Hartkorn. Ja naturligvis! I det praktiske Liv er det gaaet saaledes i tidligere Tid, og saadan vil det gaa ogsaa i den Tid, vi gaar i Møde, at der er Perioder, hvor Jordpriserne gaar nedad, og derefter kommer der en Periode, hvor de gaar noget opad; det gaar i Bølgegang. Det ærede Medlem understreger meget kraftigt, at de Landbrugere, der nu kommer i Besiddelse af Jord, efterhaanden faar haardere og haardere Vilkaar. Som jeg allerede har udtalt, er det naturligvis saaledes, at de, der begynder i en Tid, hvor Jordpriserne er lave, selvfølgelig faar bedre Chancer end de, der skal begynde, naar Jordpriserne er høje. Det er naturligvis rigtigt, at Jordpriserne fra 90erne og fremefter var stigende, men jeg kan ikke indse, at det er noget, man behøver at beklage saa stærkt, som det ærede Medlem Hr. Olufson gjorde. Det er maaske til syvende og sidst det, at der ikke alene er Chancer, men ogsaa Risiko i de forskellige Erhverv, der giver Livet Kolorit. Jeg synes — og det har det ærede Medlem Hr. Olufson maaske ogsaa lagt Mærke til —, at det kraftigste Initiativ kommer ikke fra Statstjenestemænds Side, det er meget sjældent, selv om der naturligvis er hæderlige Undtagelser, men fra dem, der er ude paa det dybe Vand og netop har Risikoen for Øje, og som derfor maa anstrenge sig til det yderste for at faa Skuden til at gaa fremad. Jeg tror, som sagt, at dette i mange Henseender kan være Sporen til, at den enkelte anstrenger sig til det yderste for at dygtiggøre sig for i det hele at vinde frem her i Livet.

Saa hører man ogsaa stadig den Udtalelse: Ja, men det, at man erhverver Jord uden Ekspropriation, altsaa køber Jord, bidrager til, at Jorden stadig bliver dyrere; og vi har haft mange Debatter derom her i Tinget, ogsaa i 1919. Jeg skal heroverfor gøre opmærksom paa, at hvis det ærede Medlem vil slaa op i statistisk Aarvog, vil det ærede Medlem kunne se, at i Aaret 1920 blev der solgt — jeg taler ikke om Familiesalg, Næringsalg o. s. v. — i fri Omsætning her i Landet ikke mindre end 12 000 Tdr. Hart-

korn, og saa vil jeg nok spørge det ærede Medlem, om han tror, at det, at man køber nogle hundrede Tønder Hartkorn til Oprettelse af Husmandsbrug — naar det ærede Medlem da ikke vil hævde den Anskuelse, at Købet skal forceres ganske anderledes, end Tilfældet har været hidtil —, i særlig Grad vil kunne influere paa Jordprisen. Der kom for øvrigt i det ærede Medlems Tale en interessant Ytring, der lod skinne igennem, at man maaske slet ikke fik Anvendelse for denne Ekspropriationsbestemmelse. Men saa forekommer det mig mærkeligt, hvis den Anskuelse raader indenfor Socialdemokratiet, at i disse Aar er der i alt Fald ingen Brug for Ekspropriationsbestemmelsen, at man saa ikke har villet vente nogen Tid, inden man fremsatte dette Lovforslag. Skal vi til at beskæftige os med saadanne Ting, som maaske først vil faa Betydning et langt Stykke ud i Fremtiden, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at saa kan Aarets 12 Maaneder ikke slaa til for Lovgivningsarbejdet.

Til Slutning vil jeg gerne have Lov til at anføre en Kendsgerning, som det ærede Medlem ikke kan komme uden om, nemlig den, at i den Tid, Venstre har ført an i det politiske Liv, har det gennemsnitlig aarlig, antager jeg, naar vi tager baade Loven af 4. Oktober 1919 og den almindelige Husmandslov, oprettet ca. 1 500 Brug. Det sætter jeg ved Siden af, hvad de ærede Medlemmer udrettede, da de i sin Tid var i Spidsen. Det taler, forekommer det mig, for sig selv og beviser tydeligt nok den Interesse, som vi altid har vist fra Venstres Side med Hensyn til dette Spørgsmaals Løsning.

Jeg skal altsaa fraraade, at man gaar ind paa de Tanker, der findes i Lovforslagene, og jeg kan ikke udtale, at vi fra vor Side vil yde vor Medvirkning til, at de kan blive gennemført her i Rigsdagen.

Ulrich: Skønt jeg i det store og hele kan slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra den højtærede Landbrugsminister, særlig da den højtærede Ministers Udtalelser om det rene Ejendomsforholds store Værdi for Jordbruget, skal jeg dog alligevel tillade mig at komme med forskellige Bemærkninger om de foreliggende Lovforslag.

Det første, der foreligger til Forhandling, Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse eller Udvidelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v., er jo en gammel Kending. Det er det Lovforslag, vi havde til Behandling i 1919, men som den Gang ikke blev til Lov, det